

VOGELGORDIJD IN HV-TECHNIEK

door Anke Kok - Op 't Land

Het basisweefsel voor de H.V. techniek is meestal linnenbinding. De term H.V. komt uit het Zweeds en is een afkorting voor 'Handarbetets Vänner', een weefschool in Stockholm.

Het zijn weefsels die doorschijnend zijn en vaak gebruikt worden op een plaats waar het licht er doorheen kan vallen. Door middel van inlegdraden wordt een niet-doorschijnende vorm geweven.

Voor het basisweefsel wordt een rechte inrijg gebruikt en de rietdichtheid is opener dan bij een gewone linnenbinding. De inlegdraad van het patroon is een iets dikker garen dan het ketting- en inslaggaren van het linnenbindingweefsel waardoor het contrast tussen de doorschijnende en niet-doorschijnende delen versterkt wordt.

De inlegdraad wordt tegengesteld aan de voorafgaande inslag van de linnenbinding, de achtergrond, ingelegd. In dezelfde vakope-

werkt tot ze ook echt vlogen! Je probeert in de schets beweging te krijgen. Dat is vaak 'overtekenen' en dat is een interessant proces. Dagelijks ben je met je gevederde vrienden bezig om ze soepel in hun vlucht vast te leggen. Het lijkt tegenstrijdig een beweging vast te leggen en dan dit vastleggen zodanig te manipuleren dat de beweging zichtbaar wordt.

De vogels worden ingelegd met een wit linnen 16/2. De schets van de vogelvorm in contourlijnen ligt onder de ketting. De keperlijnen worden gevolgd. Doordat de achtergrond een opener weefsel is verdwijnen daar de keperlijnen ietwat maar in de vogelvorm komen ze sterk naar voren.

Na deze ton-sur-ton verwerking van de vogelvormen heb ik een ontwerp gemaakt voor het gordijn met de gekleurde vogels. Kleine vogels zoals mussen, merels, vinken, mezen, puttertjes

ning komt ook de volgende linnenbindinginslag. Er zijn vele manieren om de draad in te leggen b.v. keper 2/2 of keper 3/1.

Als basisweefsel heb ik gekozen voor een spitskeper met ingeweven randen van wit linnen op 4 schachten. Deze inrijg vond ik in een oud Zweeds boekje uit 1961 van Malin Selander.

Als materiaal voor ketting en inslag van het basisweefsel gebruikte ik halfgebleekt linnen 40/2, 8 draden per cm. Aan weerszijden 2 keer een spitskeper rapport met wit linnen 40/2. Deze draden gingen per 4 door een rietopening waardoor er plaatselijk een andere dichtheid ontstond die het randeffect versterkt.

De breedte van het weefsel is 45 cm. De lengte van één gordijn is 225 cm.

De vogels heb ik eerst geschetst en net zo lang bijge-

enzovoort. Op de grond zoekend naar voedsel, zittend op de takken. Tjilpend, fluitend en piepend en weer in beweging. Wanneer ze zitten gaan de vleugels een beetje uitstaan, ze vibreren mee met de zang. De specht wijpt om de boom naar boven, de mees hangt aan de takken. De laatste, bovenste vogels vliegen weg.

De kleuren zijn decoratief gekozen voor een leuke vlakverdeling.

Het handigst is het om het aanzicht van het weefsel de achterkant te laten zijn, dit in verband met het afhechten van de draden, je werkt dus aan de achterkant van het weefsel.

Bij het nader bekijken van dit weefsel zie je dat de vogelvormen niet zoals in het eerste weefsel begrensd worden door de ingeweven randen.

Ze gaan er hier en daar overheen, wat een speels effect geeft. De inlegdraad volgt de keperlijn en geeft daardoor de vleugels en de vogellijven een structuur mee van een verendek. De contouren zijn zoals ze zich in de keper voordoen, dus hier en daar niet scherp, wat een aardige bijkomstigheid is; dit effect zou bij een linnenbinding beslist weggevalen zijn. ■